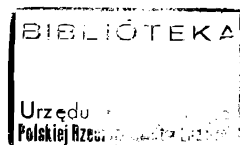

25 listopada 1929 r.

URZĄD PATENTOWY

E04C 1/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 10751.

Kl. 37 ~~a 4~~

Edmond Joseph Frewen
(Londyn, Wielka Brytania).

37b, 1/06

Mur z bloków pustakowych lub innych kamieni.

Zgłoszono 11 kwietnia 1927 r.

Udzielono 3 lipca 1929 r.

Pierwszeństwo: 12 kwietnia 1926 r. (Wielka Brytania).

Wynalazek dotyczy muru z bloków pustakowych lub innych kamieni.

Wykonywanie murów polega oddawna na tem, że pojedyncze poziome warstwy cegieł wypełnia się zaprawą. Przez to zmniejsza się ogólna wytrzymałość murów, ponieważ warstwy zaprawy mają daleko mniejszą wytrzymałość od cegieł.

Wskutek tych słabszych warstw zaprawy do budowy są niezbędne wielkie ilości materiału budowlanego, jak również większe wymiary (grubości) murów do osiągnięcia odpowiedniej wytrzymałości.

Według wynalazku układa się jedną warstwę cegieł albo pustaków bezpośrednio na drugiej, a przez odpowiedni kształt

ich otrzymuje się możliwość wzajemnego ich spajania, przyczem pozostaje jedna albo więcej pustych przestrzeni pomiędzy odnośnymi pionowymi bokami wstawianych od góry pustaków. Te puste przestrzenie wypełniają się cementem albo innym środkiem wiążącym, który wiąże wszystkie pustaki razem w mur, jak tylko środek wiążący stężeje.

Cegły albo pustaki według wynalazku są zaopatrzone w żebra względnie w żłobki tak, że żebro jednego pustaka wchodzi bezpośrednio w odpowiedni żłobek przylegającego drugiego, jednakże żebro posiada nieco mniejszy przekrój od żłobka, wskutek czego pomiędzy żebrem i żłobkiem

powstaje jedna albo więcej przestrzeni, które wypełniają się przy murowaniu cementem albo innym środkiem wiążącym.

Rysunki uwidoczniają wynalazek jako przykład wykonania.

Fig. 1 przedstawia przekrój pionowy przez dwa nałożone na siebie pustaki wewnątrz muru. Fig. 2 jest pionowym przekrojem przez dwa nałożone na siebie pustaki i wskazuje możliwość innego układu części i szczegółów. Fig. 3 jest zmienionym układem fig. 2. Fig. 4 przedstawia widok perspektywiczny, wskazujący połączenie nałożonych na siebie pustaków narożnych. Fig. 5 jest perspektywnym widokiem, widzianym z góry, na dolny pustak fig. 4.

Według rysunku cyfry 1 i 2 oznaczają nałożone na siebie pustaki. Dolny pustak 2 posiada wystające na całej swej długości żebro 3, a górny 1 ma odpowiadający żłobek 4 o przekroju większym od żebra 3. Boczna pusta przestrzeń 5 pomiędzy żłobkiem i żebrzem jest wypełniona cementem albo innym środkiem wiążącym.

Dolny pustak na fig. 2 posiada większy przekrój i mocniejsze ścianki. Taki rodzaj stosuje się przy wznoszeniu fundamentów lub parteru w budynkach o wysokości dwóch lub więcej pięter, przyczem służy on jednocześnie jako podpora dla belek międzypiętrowych 8 i 9.

Na fig. 3 górny i dolny pustak, obejmujący belkę, posiada jednakową moc. Górny pustak jest, według rysunku, wycięty albo wykuty, ażeby przyjąć belkę 9, która spoczywa na włożonych pomiędzy pustakami płytach 8. Koniec belki celowo nie łączy się bezpośrednio z zewnętrzną płaszczyzną pustaka, jak wskazuje rysunek. Pomiedzy stykające się płaszczyzny pustaków może być nałożona zapomocą szczotek lub innych narzędzi warstwa zaprawy, możliwie bitumicznego rodzaju.

Różne warstwy pustych przestrzeni, graniczących ze sobą pustaków odpowiadają sobie wzajemnie i pustaki są związane

zapomocą zaprawy lub innym środkiem wiążącym tylko pomiędzy pionowymi zewnętrznymi i wewnętrznymi częściami, jak również pomiędzy dwoma pionowymi wewnętrznymi krzyżakami tak, że z zewnętrznej strony do wewnętrznej muru nie przechodzi bezpośrednio warstwa zaprawy. Przy pełnych ceglach, pustakach, ceglach prasowanych i kamieniach budowlanych przewidziane są w tym samym celu według wynalazku takie same przerwy w pionowej warstwie zaprawy.

Niektóre cegły w murach, np. narożne, mogą mieć jedną albo więcej pustych przestrzeni w kierunku pionowym, które mogą być wypełnione betonem lub innym środkiem i służyć jako wzmocnione słupy. Także mogą te przestrzenie służyć do przyjęcia rynien dachowych lub innych przewodów rurowych.

Z drugiej strony, cegły narożne mogą być wykonane ze zwykłych pustaków, zamkniętych na jednym końcu, przyczem wtedy żebro albo żłobek zostają na jednym końcu wyrównane, względnie odpadają, ażeby pustaki te mogły być zastosowane przy krzyżowym związaniu, jako prawe lub lewe cegły narożne.

Pustaki mogą mieć kilka żeber lub żłobków albo być w nie zaopatrzone tylko częściowo.

Jeżeli w pionowych ściankach pustaków przewidziane są poprzeczne mostki, to muszą być one rozmieszczone tak, jak wskazuje fig. 1, ażeby przez całą szerokość pustaka nie było bezpośredniego połączenia materiału i przestrzenie powietrzne dzięki temu były wzajemnie przedstawione celem lepszego utrzymania ciepła i izolacji akustycznej przy murach, wznoszonych według wynalazku.

Zarówno mury ukośne, jak i pionowe mogą być wznoszone według wynalazku. W pewnych przypadkach może być wykonany ukośny dach budynku z wyżej opisywanych pustaków, przyczem dachówka staje

się wtedy zbędna. Również łukowe konstrukcje mogą być wykonane w opisany sposób, przy pomocy tychże pustaków odpowiednio kształtowanych i względem siebie przestawionych.

Zastrzeżenie patentowe.

Mur z bloków pustakowych lub innych kamieni, w którym na jedną warstwę kamieni kładzie się bezpośrednio drugą, a

wytrzymałość muru nie jest zależna od spoin, wypełnionych zaprawą, znamieny tem, że górna warstwa kamieni przenika w dolną tak, że żebra jednych wchodzi w szersze żłobki drugich, a powstałe wskutek tego puste przestrzenie wypełniane są odpowiednim materiałem wiążącym.

Edmond Joseph Frewen.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.

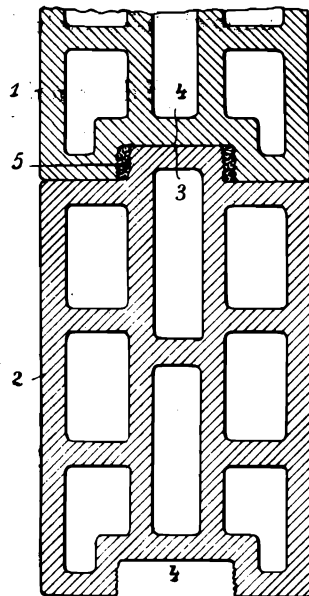

Fig. 1.

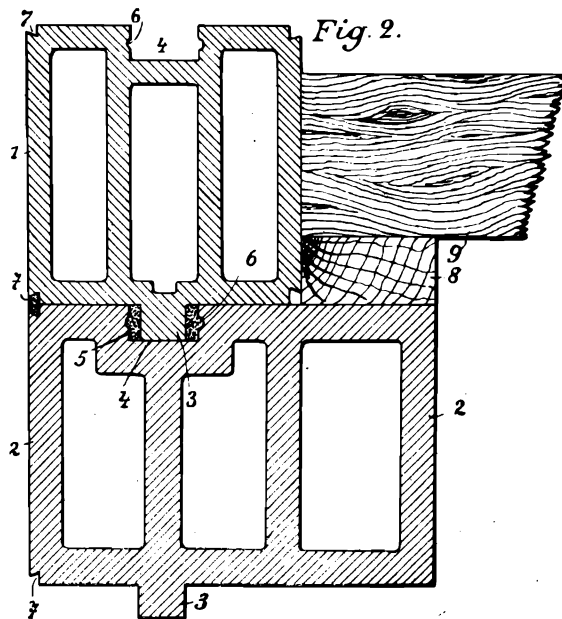

Fig. 2.

Fig 3

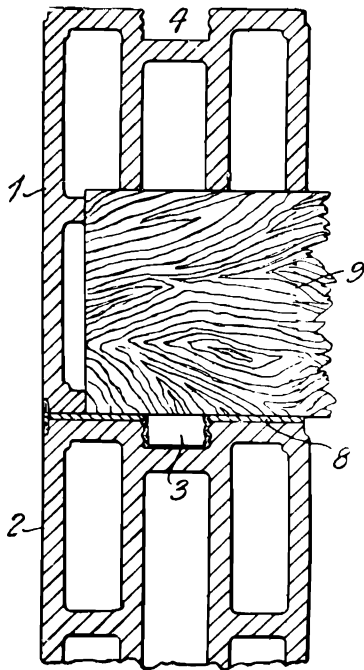

Fig 4

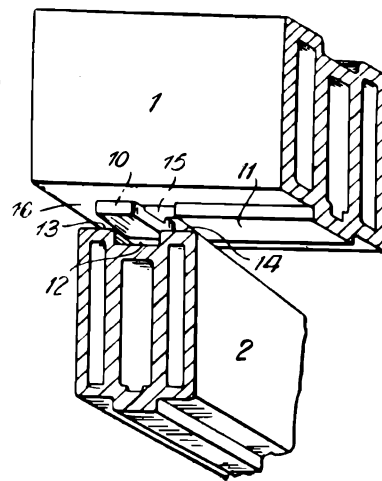

Fig 5

